

MASZONG JÓZSEF (SAMWAY)

Nemcsak látomás

Nesztelenül talált rám
az alkony, s vele jöttél te;
szürkét öltöttél magadra,
és ez lett köpönyeged.

A fény még ott játszott
tested minden szegletén,
de szemed izzó parázként
ragyogott felém.

Már az árny fénylőn
forró valósággá vált,
csókjaid tüze mindenütt
égetve talált reám.

Mohón vetettük magunkat
egymás ölelő karjába,
mielőtt még az alkony
magát éjre nem váltotta.

Szorosan ölelj magadhoz
te csillogó, alkonyi árny,
valóság lettél végre nekem
ezen a forró nyári éjszakán.

Egy pillantás

Egy pillantás volt tőled csupán,
s elvesztem szemed tükrében,
szívem nyitott könyv lett előtted,
átnyújtom, olvass kedvedre.

Hajolj a lapok fölé, és olvass!
benne rejlik, mit hoz a holnap,
csupa örömet, szép szót,
vagy bús keserű harangszót.

Ahogy a folyó halad medrében,
szemem s szívem követ téged,
az idők kezdetétől kereslek
és örömmel suttogom neved.

Fohászként hagyja el ajkam,
amikor szerelemre hívlak,
ha indul érted a vágy gondolata
megperzsel körötted az izzás lángja.

Himnusz a szerelemhez

Alakod köré fonom hangom,
selyme beborít, óv, mint
puha, bársony takaró:
a tél hidege nem bánthat már.

Neved féltve őrzöm szívemben,
az idők kezdete óta vagy,
minden tavasz újra
virágba öltöztet nekem.

Zubogó vér áramlása ereimben
üzen, a reád talált, nem várt
végtelen ünnep a hétköznapiakban,
a szerelem himnusza vagy nekem,